

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

II. Hæc caussa judicata est privatim a Romano Pontifice contra Canones & consuetudinem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

neum fuisse, ut SS. P. Clemens XI. de-
ferentibus hanc causam ad eum con-
tra Canones Episcopis Lucionensi & Ru-
pellensi idem responderet, quod olim
Episcopo cuidam S. Leo, suorum ille
quidem jurium bene conscius & reti-
nens, sed veterum Canonum longe re-
tinentior. *Sollicitudinis quidem tuæ, in-
quiebat ille, hic ordo esse debuerat, ut
cum Metropolitano tuo primitus de eo quod
querendum videbatur esse, conferres; ac si
id, quod ignorabat dilectio tua, etiam ipse
nesciret, instrui vos pariter posceretis; quia
in causis, quæ ad generalem observantiam
pertinent omnium Domini Sacerdotum, ni-
hil sine Primatibus oportet inquiri.*

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

*S. Leo, Epist.
83. ad Theo-
dorum Foro-
juliensem.*

II.

*Hæc causa judicata est privatim à Ro-
mano Pontifice contra Canones &
consuetudinem.*

Sive antiquam Ecclesiæ disciplinam,
sive recentiorem consuetudinem confi-
deremus, extra dubium est, non posse
quidquam paulo majoris momenti a
Romano Pontifice definiri, nisi Epi-
scopos provinciæ, aut saltem Clerum
Ecclesiæ Romanæ consuluerit.

Testem protinus in medium produ-
cemus non suspectum Romanæ Curiaë,
Lucam Holsteinium, Vaticanæ Biblio-

Sæc. XVIII. thecæ Præfectum, profunda eruditio
A. C. 1719. ne percelebrem. *Vel leviter in Eccle-*

Lucas Holstein. in Notis ad Synod. Rom. Bonif. II. Tom. IV. Concil. pag. 1723. *siastica Historia versati, inquit ille, sciunt moris fuisse antiqui, ut quoties de graviori momenti negotio ad Apostolicam ceterasque majores Sedes referretur, non solum Cæsaribus Urbicus, sed etiam Episcopi in Comitatu commorantes ad consilium commune de liberationemque convocarentur. Ejus re exemplum hæc Acta continent . . . Verum ut ceteri minores Episcopi ad res ecclesiasticas dirigendas suæ cujusque civitatis Presbyteros ad Concilium vocabant, quia collectis in unum multorum sententiis facilius, quam ex usu est perspicitur: ita quoque Romani Pontifices . . . ad deliberationes & Concilia Ecclesiastica Presbyteros Urbis, & Episcopos qui forte aderant, aut etiam propinquo ad id ipsum accersebantur, adhibere ab antiquo consuevere.*

*S. Cornel.
Ep. 49. ad
Cyprian.*

Omnium Romanorum Pontificum nomine audiri potest S. Cornelius, quæ sic de se ipse loquitur: *Omni igitur ad me perlato, placuit contrahi PRESBYTERIUM. Adfuerunt etiam Episcopi quinque, qui & hodie præsentibus fuerunt ut firmato consilio quid . . . observari deberet CONSENSU OMNIUM statueretur Romani Pontifices, qui, ut dignitate ceteris præeminent, ita tuendæ puritatis fidei & servandæ veteris disciplina primas sibi partes vindicabant, fuerunt*

perdiu tenacissimi antiqui moris; a quo Sæc. XVIII. utinam nunquam recessissent. *Contra A. C. 1719. statuta Patrum condere aliquid vel mutare, inquit Zosimus, nec hujus quidem Sedis potest auctoritas. Apud nos enim invulsis radicibus vivit antiquitas, cui Decreta Patrum sanxere reverentiam.* *Zosim apud Gratian. 25. q. l. c. contra.*

Olim igitur, ut observat Petrus de Marca Archiepiscopus Tolosanus, una cum Synodorum tractatu negotia universalis Ecclesie procurabant summi Pontifices: sed posterioribus temporibus loco veterum Synodorum in consilium adhibuerunt Cardinales. Nihil autem posse Romanos Pontifices paulo gravioris momenti sine eorum consensu statuere, pluribus argumentis evincitur.

1. „Papæ omnes in ingressu suo ad Pontificatum, interposita jurisjurandi religione, omnia Decreta Canonica prædecessorum suorum, quæcumque Synodaliter statuissent, & probata essent, confirmabant, eaque se indiminuta servaturos pollicebantur, & cum S. R. E. Cardinalium consilio, consensu, directione ministerium suum peracturos.

2. Perpetuo usu patet, eorum de gravibus negotiis Constitutiones nunquam fuisse editas & publicatas nisi consentiente Cardinalium Collegio. Ea ratione damnavit articulos Lutheri

Rubens in vita Bonif. VIII.

Concil. Leo Tom. IV. pag. 394.

Sæc. XVIII. Leo X. omnibus rite pensatis ac sæpius ventilatis cum S. R. E. Cardinalibus, &c.

Hist. Univ.
Tom. V.
pag. 211.

Legimus in Actis nostris ad Anno 1410. Bullam quamdam secundam, quæ Mendicantes spectabat, ab Universitate rejectam fuisse, quia dicitur in prima Bulla QUOD IPSA PROCES- SIT DE CONSILIO FRATRUM, in secunda minime . . . Et ergo miratur Universitas, quare Papa dubitat illam Bullam annullare, & irritam declarare.

Concil.
Tom. X.
pag. 768.

3. Papæ ipsi agnoverunt factas sine Cardinalium consensu Constitutiones nullas esse & irritas; & si quando ipsæ ab hac regula recesserunt, palam ea & libere exprobratum est, id esse contra Canones. Paschalis II. icti cum imperatore Henrico V. fœderis nullitatem inde repetit: Quod, inquit sine Fratrum consilio aut subscriptionibus feci. Plurimum Bonifacii VIII. Constitutionum suspensio effectum Benedictus XI. Quia predecessor noster, ait, de Fratrum suorum consilio statuta non edidit supradicta.

Jacobus
Cardin. Pa-
piensis l. 2.
Comment.
p. 371. &
372.

Quoniam autem interdum Pontifices istam cautionem verbo inferebant Decretis suis, re ipsa negligebant; inter alia multa hoc statuerunt Cardinales, ne liceret deinceps, in Diplomati- bus factum dicere ex Fratrum consilio, quod ad verum consulentibus eis decretum non esset. Sed quid possunt sanctissimæ leges, quid potest

potest ipsa jurisjurandi religio contra Sæc. XVIII.
 dominandi dulcedinem? In hæc sta- A. C. 1719.
 tuta juraverat, cum esset Cardinalis,
 Paulus II. Juravit iterum in eadem fa-
 ctus Pontifex. Et mox ea omnia aper-
 tissime violavit, intentara etiam Ex-
 communicationis pœna Cardinalibus,
 si auderent sibi obsistere. Hoc obligatæ
 fidei ludibrium scriptis ad eum literis
 vere Episcopali constantia ipsi expro-
 brabat decus illorum temporum Cardi-
 nalis Papiensis.

Card. Papi.
ep. 181. &
182.

Si tenetur Papa alicujus momenti
 negotia decidere in Concilio, aut sal-
 tem in Consistorio Cardinalium, in con-
 fessio erit apud omnes, id multo magis
 in iis, quæ ad fidem pertinent fieri o-
 portere. Quod adeo verum est, ut ad-
 dictissimi Curix Romanæ scriptores,
 illi etiam, qui Romani Pontificis infalli-
 bilitatem acerrime tuentur, Papam ex
 Cathedra loquentem, & infallibilitatis
 privilegio donatum non considerent,
 nisi cum facta in Concilio, aut saltem
 in toto Cardinalium Collegio post lon-
 gum & maturum examen Decreta pro-
 ponit Ecclesiæ.

Cardin. de
Turrecre-
mata, &c.

Potro negari non potest, inter gra-
 vissimas causas cœseri debuisse eam,
 de qua nunc dicimus; ubi fama ageba-
 tur plurium Illustrissimorum Præsulum,
 qui delato ad Censores Romanos Con-
 sidera-

Sæc. XVIII. A. C. 1719. fiderationum Libro suæ approbationis
 sigillum apposuerant; ubi una & ce-
 tum propositiones ad Fidem, ad Di-
 sciplinam, ad Sacramenta, ad sacran-
 Hierarchiam, ad Regnorum & Eccle-
 siarum jura pertinentes discutienda
 erant. Quid in illa occasione SS. P.
 Clemens XI? An ex antiquo more de-
 cessorum suorum & Canonum præscri-
 pto Episcoporum Synodum convoca-
 vit? An saltem collecto Cardinalium
 Collegio, sine quorum assensu nihil sta-
 tuere potest, exemplo Leonis X. do-
 ctissimos quosque Theologos consulto-
 aut celebriorum Universitatum prævi-
 judicia petiit? Ad excutiendas tot
 tam implicatas quæstiones paucos tan-
 tum Consultores nominavit cum duo-
 bus Cardinalibus, quorum alter aper-
 tus hostis erat nostrarum libertatum
 quibus postea paucos alios Cardinales
 plerosque variis de causis non minus
 suspectos, ad speciem & formam ad-
 junxit, injuncta omnibus per juramen-
 tum inviolati silentii necessitate in ejus-
 modi negotio, quod omnium oculos
 omnium ora, omnium testimonia pe-
 stulabat. Ista judicandi ratio, qua
 nomine tantum distat a Tribunali In-
 quisitionis, quod nos plane rejicimus
 antiquis Ecclesiæ legibus, & præsent
 etiam disciplinæ omnino contraria est
 nostræ

nostrasque & omnium Ecclesiarum libertates penitus labefactat.

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

III.

*Denegata contra leges Auctori Libri
Considerationum audientia.*

Tam parum legitimæ illius iudicii formæ cumulum addit denegata perseveranter Auctori Considerationum audientia. Qua nos injuria eo vehementius permoveri debemus, quod Auctor ille e nostris alumni & Magistris unus est, & in Parisiensis Academiæ sinu doctrinam illam hausit de Ecclesiæ & (*) Regum potestate, quæ in illum forte Censores Romanos non mediocriter accendit.

Vetant divinæ humanæque leges quemquam inauditum damnari. *Num. Joan. 7. 51.*
quid lex nostra, inquiebat homo Judæus ad Principem Sacerdotum, judicat hominem, nisi prius audierit ab ipso, & cognoverit quid faciat? . . . Non est Romanis consuetudo, inquiebat idem contra Principes Sacerdotum homo ethnicus, damnare aliquem hominem, priusquam is, qui accusatur, præsentibus habeat accusatores, locumque defendendi accipiat ad abluenda crimina.

In

(*) Scripsit Lib. de Supr. Reg. potest. Parisiis editum Anno 1704.